

la llegenda de
 Sant Jordi a
 altres cultures

Edat dels participants	A partir de 10 anys
Núm. de participants	15 aproximadament
Espai	Interior, asseguts a terra en rotllana

La llegenda de Sant Jordi a altres cultures

Existeixen diferents contes d'altres cultures relacionats amb la llegenda de Sant Jordi. Com a exemple trobem la llegenda popular de l'ètnia Bubi, semblant a la catalana del cavaller, el drac i la donzella.

Aquí la tenim:

La llegenda de Seridje

Fa molt molt temps, en el temps en què els galls tenien dents, vivia a l'aldea de Riasaka una família a la qual Rupe (el creador del món) va donar un únic fill, a qui van posar el nom de Seridje.

A Riasaka hi havia el costum d'ofrir, des de l'inici dels temps, una donzella per fer callar la ira d'un mal esperit, que una vegada cada rëa rive (mala lluna) es presentava a l'aldea en forma d'eñukuñuku (boa), i ho arrasava tot sense deixar pedra sobre pedra. En vista d'això, els habitants del poble van decidir buscar la manera d'evitar que es presentés a l'aldea, i com a solució van arribar a l'acord d'ofrir-li la seva víctima, uns dies abans del rëa rive, que s'escollia entre les més belles de l'aldea.

Va passar que, una nit, quan Seridje anava al darrere d'un ëpaha (porc espi), perquè era molt afeccionat a la cacera nocturna, va sentir uns gemecs tan desoladors que no va perdre un segon per comprovar-ne el perquè, cosa que li va costar bastant, perquè tot es desenvolupava en l'encreuament dels vijururu vivë (encreuament d'energies negatives). Un cop va obtenir el seu objectiu, per un moment va quedar cegat per la bellesa que veia lligada davant seu. Va sospirar vint-i-una vegades (el 21 és un número molt significatiu de la tradició bubí), tot repetint-se:

- És ella! És ella! Wewe (bella).

Un cop tranquil·litzat, s'hi va adreçar i li va preguntar:

- Què fas aquí i d'aquesta manera?.

Ella li va respondre:

- Compleixo el meu destí, el del meu poble.

- Quin és aquest destí tan vil que et té lligada en aquest arbre? Explica-m'ho ràpidament.

Una vegada posat al corrent dels fets, va pensar que no seria correcte salvar una donzella del seu cruel destí, sinó alliberar Wewe i a totes les que d'ara endavant estarien condemnades a seguir el mateix destí. Però, mentre estava amb aquestes cavil·lacions, va sentir bufar un vent tan fort que no podia ser igualat ni per 10.000 huracans tots junts. Va veure com passaven sobre el seu cap unes pedres alades, i sota els seus peus la terra cruixia, i els rius i els mars es disputaven el terreny lliure, els animals es paralitzaven i la natura gemia. Però el valerós Seridje, tanta era la ràbia i el coratge que l'animaven, que no va dubtar ni per un instant a canviar de propòsit, mentre es repetia:

- Ha de desaparèixer perquè Riasaka i les seves bel·leses trobin la pau.

I traient la seva möchica (llança amb la punta esmolada) del sarró, li va clavar un cop tan fort que Eñukuñuku va estirar la pota, i el vent el va escombrar per sempre més de la Terra. I es diu que, d'ell, mai més se'n va saber res. I a Riasaka viuen feliços els descendents de Seridje i Wewe.

En el lloc en què va caure Eñukuñuku i va ser engolit per la terra va brotar un llac que tu pots visitar quan vagis a Mööka, si passes per Riasaka.

*Llegenda popular bubí de la part sud de l'illa de Bioko (Guinea Equatorial).
Contada per Juan Mwateriobo Jhoni i transcrita per Juana Jhoni Lele, guineana a l'illa de Bioko.*